

RESANS...

...shoppingkung

Peter Stock shoppade loss och med sig hem hade han tre par skor och en hel del kläder. Trunken var sedan fylld till bristningsgränsen.

...Fifa-mästare

Här dominerade Simon Viklund stort. Han är helt enkelt lagets kung vad beträffar Fifa 12.

...tekniska support – del I

Magnus "Dagge" Johansson hade en ny smart-phone men "Dagge" var inte alls imponerad. Han kallade den kort och gott "datatelefonen" och förklarade att han längtade till en hederlig gammal hajfena.

...plättkung

Under den första frukosten tömde Kalix Bandy Sigges hörna på plättar. Etta i plätttrallyt var Björn Hellman, tätt före Karl Vidgren och John Nilsson.

...bastukamp

Dött lopp mellan Peter Stock och Magnus "Dagge" Johansson. De satt en dryg halvtimme i bastun på lördagskvällen. Men Tuomas Mokko och Mika Jussila lämnade arenan efter tio minuter eftersom de ansåg att bastun var alltför kall och det hela var en kamp för mesar.

...utbrott

Kalixtränaren Patrik "Palle" Rönnqvist och domare Roland Fagers meningar gick isär. Det slutade med att "Palle" fick karriärens första röda kort och de sista minuterna fick han se matchen från läktaren.

...flygtur

Det var i n t e hemresan där flyget var två timmar försenat. Mot GAIS försökte däremot Simon Viklund att, raklång i luften, reducera men skottet togs räddades av målvakten.

...smygätare

NSD:s utsände var vrålhungrig efter flygförsening och smugglade, efter ett tio minuter långt stopp, ombord ett Suprememål och en liten cheese och åt sedan i smyg.

...dräpare

Kalix hade förlorat mot Vetlanda trots ledning med 2-0. När Mats Rönnqvist fick höra att den yngre generationen arrangerade en turnering i Fifa12 konstaterade han kort "ja, vi är bra på tv-spel...".

...tekniska support – del II

Emil Viklund hjälpte en stressad reporter på Landvetter när internetuppkopplingen helt oväntat ville ha ett lösenord.

...tröttaste

När Björn Hellman kom ned till frukost var han nätt och jämnt kontaktbar. Han kåkade sina plättar och sen drog han.

Deras resa har bara börjat

Vem har roligast på rummet? Bröderna Emil och Simon Viklund spelar tv-spel – medan farbröderna Peter Stock och Magnus Johansson trålar nätet efter billiga skotrar.

Scandic Opalen var inte förberedda på anstormningen vid plättbordet.

Lagledaren/materialförvaltaren Dan Hellman ingår i lagets fem man starka ledarstab.

Två av bollpojarna på Heden i Göteborg frågade Kalix Bandys libero Jonathan "Böna" Johansson om han rest långt.

NSD:s utsände följde Kalix Bandy på den ödesmättade bortaturnén: "Vår glädje är större än vår rädsla"

LULEÅ

Den sportsliga resan började på Trettondagsafton med två snabba Kalixmål i Vetlanda.

Den slutade två dagar senare på Heden i Göteborg med fyra utvisade Kalix-spelare, en tränare som visats upp på läktaren och två nya missade poäng.

Men vad hände egentligen där emellan? NSD följde med Kalix Bandy på en fyra dagar lång bortaturné med Göteborg som bas.

När Emil Viklund och de andra i Kalix Bandy kastat in trunkarna i bussen vid Kalix IP på torsdagseftermiddagen inleddes resan. Buss till Luleå airport, flyg till Arlanda och sedan nytt flyg till Landvetter för att till sist avsluta med bussresa till Göteborg. Åtta timmar senare ställde Emil Viklund in trunken i lobbyn på Scandic Opalen i centrala Göteborg.

Spelarna fick nycklarna och i förbifarten gavs beskedet att hotellet inte hade kanalen som sände matchen mellan Luleå och Skellefteå.

– Hade ju varit perfekt att kolla in den på rummet, säger Emil Viklund.

Många svenska elitspelare anser nog att åtta timmars resande inom Sverige är ett maraton men för bandyspelare från Norr-

botten är det här ändå första klass. Några timmar tidigare när Peter Stock och Michail Zaletaev satt sig ned på Max hamburgerrestaurang på Arlanda berättade Stock att det hänt att hans gamla klubb HT Bandy varit på resande fot i två dygn när de äkte buss till bortamatcherna.

– Och det var två dygns resande bara för att ta sig ned dit, understryker han och biter en tugga ur hamburgaren.

Och så är det för många i laget. I dag får de spela i toppmoderna hallar med fräscha omklädningsrum. De gånger det vankas spel utomhus blir det ofta på arenor som Zinkensdamm på söder i Stockholm eller

Heden mitt i centrala Göteborg. Emil Viklund är bara 20 år men han vet vad det vill säga att spela i de lägre serierna.

– Jag var väl 15 år när jag började spela i Nyborgs A-lag. Nu är vi i elitserien och det är ju det här man har längtat efter även om det givetvis varit roligare om vi vunnit några fler matcher, säger han.

Han vet vad det vill säga att besöka mindre glamorös.

– Tidigare kunde vi åka buss till Söderfors eller Västanfors som båda har två små skitplaner och lagen spelar ofta rätt fult och av någon anledning är det nästan alltid dåligt väder där också, säger han. Han vill liksom inte ge liv åt tanken att laget faktiskt är farligt nära att ramlar ur. I såna fall väntar samma resor på nytt.

– Men glädjen att vara kvar i elitserien är nog större än rädslan att behöva göra skitresorna i allsvenskan igen. Jag tror vi fixar det här. Det kanske blir kval men jag tror vi grejar det. Vi är bättre än lagen under oss,

»Skitplaner där lagen ofta spelar fult och det är dåligt väder«

tiskt är farligt nära att ramlar ur. I såna fall väntar samma resor på nytt.

– Men glädjen att vara kvar i elitserien är nog större än rädslan att behöva göra skitresorna i allsvenskan igen. Jag tror vi fixar det här. Det kanske blir kval men jag tror vi grejar det. Vi är bättre än lagen under oss,

Magnus "Dagge" Johansson hade en ny smartphone

men han var inte alls imponerad. Han kallade den kort och gott "datatelefonen" och förklarade att han längtade till en hederlig gammal hajfena.

säger han.

Trots det allt mer kritiska tabellläget fanns ändå plats för skratt och glädje.

Som när laget samlats vid frukosten under fredagsmorgonen och där ett maffigt frukostbord var uppdukat. Scandicmaskoten Sigge brukar ha en aldeles egen plats för de allra minsta och där, i Sigges hörna, var det gott om plättar.

"Kan inte motstå det"

Framför Björn Hellman och Karl Vidgren fanns bara spår av sylt kvar på tallrikarna och sedan kröp sanningen fram.

– Kalix Bandy har tömt Sigges hörna, säger John Nilsson och skrattar. Dagen efter var skylten, plättarna och grädden borta. Så när ryktet om plättar med grädd spridit sig till en matglad reporter möttes han av ett tomt bord. Sigges givmildhet hade visst gränser.

– Om jag gillar plättar? Det är hur gott som helst. Jag åter det ju inte hemma men här kan jag inte motstå, säger Björn Hellman. Till dag tre hade Sigge gjort jobbet i köket och plötsligt var läckerheterna tillbaka. NSD

passade då på att ordna fram lite extra pyselmateriälfall buss-och flygresan skulle bli för tråkig och plötsligt hade Siggeklubben fått två nya medlemmar i Karl Vidgren och målvakten Björn Hellman. – Va, säger Karl Vidgren och tummade på gävan.

Sedan log han brett och kollade in pysselarket, till sina lagkamraters stora glädje. Reser man med ett elitlag handlar mycket om mat. Här kan man gladeligen äta lunch två timmar efter en mycket stadig frukost och kvällsmål kan komma dryga timmen efter middag. På väg hem från Vetlanda blev det sen middag på en vägkrog i närheten av Ulricehamn och innan vi nått stadsgränsen var det några av spelarna som funderade runt bra restauranger i närheten av hotellet.

– Jag brukar stå över någon måltid för jag klarar helt enkelt inte av att äta som killarna gör, säger sjukgymnasten Joe Rathod.

En längre bortaturné som den under trettonhelgen gav också en hel del fritid. Efter lördagens tidiga joggingtur förbi bandyarenan som bara låg en halv kilometer från hotellet låg en ledig dag framför spelare och

ledare. Ett gäng gick ut på stan och fikade, Peter Stock och några till shoppade. Mats Rönnqvist och Magnus "Dagge" Johansson planerade för biobesök medan Michail Zaletaev och Björn Hellman letade upp en bowlinghall.

Ödmjukhet – ingen dygd

På rum 906 spelades det Fifa 12 och redan kvällen innan hade Simon Viklund visat var skåpet ska stå när han blev inofficiell Kalix Bandy-mästare efter att ha besegrat brorsan Emil i finalen.

Simon bemödigade sig inte om att visa falsk ödmjukhet.

– Att förlora mot brorsan. Han styr jag som jag vill. Har väl inte hänt att jag förlorat, säger han.

Emil svarade med ett leende och då börjades spekulatiönera.

– Jag hävdar att det var en läggmatch i semin, säger John Nilsson.

– Läggmatch. Nu sa du det förbjudna ordet, säger Michail Zaletaev och ler.

Det var alltså Kalix Bandys yngre garde. Det äldre höll till i rum 912 där Magnus "Dagge"

Johanssons och Mats Rönnqvists bodde. Peter Stock satt vid skrivbordet och kollade lite i sin dator medan Mats och "Dagge" spanade in båtar och snöskotrar på Blocket. När de fick veta att det spelats Fifa 12 i rum 906 och att det varit en jämn och tuff turnering avbröt Mats sin båtjakt för en sekund.

– Ja, vi är bra på tv-spel...

Och så var det under stora delar av resan. Högt i tak med kommentarer och ordväxlingar som lockade till skratt. Att Kalix Bandy trivs med tillvaron i den högsta serien går inte att ta miste på även om det gått tungt rent sportsligt på slutet. När Emil Viklund fått tid att smälta de två förlusterna fick han frågan vad han tror kommer att hända med laget ifall de inte skulle klara nytt elitseriekontrakt.

– Ja, då skulle säkert en del spelare börja fundera på att flytta. Men de flesta trivs så bra i laget och i Kalix så jag tror att majoriteten skulle vilja stanna och försöka ta laget tillbaka till högsta serien ifall det skulle gå så illa att vi ramlade ur.

JOAKIM NORDLUND
sporten@nsd.se

FOTO: JOAKIM NORDLUND

